

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

27.03.2007

B6-0131/2008

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B6-0000/2007

jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5

af Guido Sacconi

for Det Midlertidige Udvalg om Klimaændringer

om Kommissionens grønbog "Tilpasning til klimaændringerne – hvad kan der gøres på EU-plan" (KOM(2007)0354)

Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens grøn bog "Tilpasning til klimaændringerne – hvad kan der gøres på EU-plan" (KOM(2007)0354)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grøn bog "Tilpasning til klimaændringerne – hvad kan der gøres på EU-plan" (KOM(2007)0354),
- der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og især artikel 2 og 4, stk. 1, litra b), e) og f), Kyoto-protokollen til UNFCCC og procedurene for dens gennemførelse,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter"(KOM(2007)0507),
- der henviser til den fjerde evalueringsrapport fra Det Mellemlandslige Panel om Klimaændringer (IPCC) og især til bidraget fra arbejdsgruppe II til denne rapport,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds drøftelse den 17. april 2007 om klimaændringernes indvirkning på fred og sikkerhed,
- der henviser til den trettende partskonference (COP 13) under UNFCCC og den tredje partskonference i dens egenskab af møde mellem parterne under Kyoto-protokollen (COP/MOP 3) på Bali, Indonesien, den 3.-14. december 2007,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om klimaændringer, især beslutning af 16. november 2005 om: At vinde kampen mod den globale klimaændring¹, beslutning af 18. januar 2006 om klimaændringer, herunder resultatet af Montreal-konferencen (COP 11 - COP/MOP 1)², beslutning af 4. juli 2006 om mindskelse af klimapåvirkningerne fra luftfarten³, beslutning af 14. februar 2007 om klimaændring⁴ og beslutning af 15. november 2007 om begrænsning af den globale opvarmning til 2° C - vejen frem for Bali-konferencen om klimaændringer og derefter (COP 13 og COP/MOP 3) ⁵,
- der henviser til mundtlig forespørgsel B6-0000/2007, indgivet af Det Midlertidige Udvalg om Klimaændringer, jf. forretningsordenens artikel 108, samt til Rådets og Kommissionens redegørelser,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 8.-9. marts 2007,

¹ Vedtagne tekster P6_TA(2005)0433.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0019.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0296.

⁴ Vedtagne tekster P6_TA(2007)0038.

⁵ Vedtagne tekster, P6_TA_PROV(2007)0537.

- der henviser til Kommissionens arbejdsprogram for 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at ifølge bidraget fra arbejdsgruppe II til den fjerde evalueringsrapport fra Det Mellemlstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) forventes det, at næsten alle europæiske regioner vil blive påvirket i negativ retning af fremtidige virkninger af klimaændringerne; der henviser til, at denne påvirkning vil være en udfordring for mange økonomiske sektorer, men at den ligeledes er en trussel mod europæisk biodiversitet og indvirker på samfundsudviklingen,
- B. der henviser til, at de regionale videnskabelige observationer fra samtlige kontinenter og mange oceaner viser, at klimaændringernes indvirkning på naturen især skyldes temperaturstigninger, men også andre skiftende konsekvenser af klimaændringerne; der henviser til, at denne observerede temperaturstigning skyldes menneskeskabte aktiviteter og indvirker på fysiske og biologiske systemer,
- C. der henviser til, at EU bør overveje, hvorvidt tilpasning til klimaændringer kan bane vejen for en ny model for økonomisk vækst og udvikling, der beskytter miljøet, øger beskæftigelsen og tilfører de sociale politikker en ny dimension,
- D. der henviser til, at klimaændringer er et problem, der vedrører moderne samfund som helhed, og at alle forvaltningsniveauer, lige fra EU-niveau og de offentlige myndigheder og ned til de enkelte borgere, derfor kan og bør spille en vigtig rolle med hensyn til udvikling af tilpasningsforanstaltninger,
- E. der henviser til, at tilpasningsforanstaltninger til forebyggelse af skadevirkninger ikke blot er påkrævet til imødegåelse af fremtidige klimaændringer i og uden for Europa, men at det er nødvendigt at udvikle og iværksætte sådanne foranstaltninger allerede på nuværende tidspunkt for på regionalt og lokalt plan at få løst problemerne som følge af den globale opvarmnings nuværende niveau, som er resultatet af tidligere tiders drivhusgasemissioner; der henviser til, at en sådan tilpasning kræver et effektivt tværgående tiltag og inddragelse af sociale, økonomiske og miljømæssige aspekter i bredere forstand,
- F. der henviser til, at der allerede findes talrige undersøgelser og modeller på regionalt og lokalt plan vedrørende de sandsynlige følger af klimaændringer; der henviser til, at en tilsvarende undersøgelse af den socioøkonomiske dimension og den forventede indvirkning på de berørte befolkninger mangler i mange af disse analyser,
- G. der henviser til, at overvågning af klimaændringer på EU-plan og samordning af foranstaltninger til imødegåelse heraf bør gøres til en prioritet for at fremme udviklingen af en fælles strategi på området,
- H. der henviser til, at både offentlige og private investeringer i forskning og udvikling vedrørende klimaændringer vil være af afgørende betydning for at sikre, at tilpasnings- og afbødningsforanstaltninger så effektivt som muligt bidrager til at begrænse følgerne af klimaændringer,

- I. der henviser til, at det er nødvendigt at koordinere den forskning i klimaændringer, der foregår på nationalt plan, med den tilsvarende forskning under syvende rammeprogram,
- J. der henviser til, at der i den offentlige debat har været mindre fokus på en tilpasning til klimaændringerne som følge af, at vægten helt klart har været lagt på iværksættelse af afbødningsforanstaltninger til begrænsning af den globale opvarmning; der henviser til, at man med opfyldelsen af EU's mål om at begrænse den globale opvarmning til 2° C ville kunne undgå, begrænse eller i det mindste udsætte mange klimaændringer; der henviser til, at grønbogen i modsætning hertil bruger A2-scenariet som tilskyndelse til foranstaltninger, der generelt svarer til "business-as-usual", ud fra en formodning om, at der kun vil blive iværksat få eller slet ingen afbødningsforanstaltninger,
- K. der henviser til, at EU's målsætning om at begrænse den globale opvarmning til 2° C stadig vil være ensbetydende med et opvarmningsscenarie for Europa kendetegnet ved ekstreme regionale klimaændringer med forskellige konsekvenser for de berørte befolkninger, den lokale og regionale økonomi og miljøet, hvilket igen vil føre til en yderligere forøgelse af eksisterende uligheder og regionale forskelle, for så vidt angår ressourcer og aktiver i Europa,
- L. der henviser til, at forskning i baggrunden for og forståelsen af ekstreme vejrforhold bør intensiveres som et nødvendigt grundlag for fremtidige præventive foranstaltninger, herunder indførelse af systemer for tidlig varsling og fremtidige aktioner for at undgå ulykkestilfælde og skader på personer, ejendom, biodiversitet og miljø, og som endvidere henviser til, at det er nødvendigt at udvikle redskaber til evaluering af effektiviteten af sådanne foranstaltninger,
- M. der henviser til, at tiltag i retning af tilpasningsmekanismer, som udelukkende er baseret på en cost-benefit-analyse, ikke forekommer hensigtsmæssige, da det med al sandsynlighed også i Europa vil forholde sig således, at de fattigste vil blive ramt hårdest, fordi de generelt mangler tilstrækkelig forsikring, information og mobilitet til at reagere på et miljø i forandring,
- N. der henviser til, at anvendelse af bottom-up-princippet med inddragelse af de samfund, der gennemlever de negative følger af klimaændringerne, for at få klarhed over, hvilke teknikker de har fundet gavnlige til bekæmpelse af disse følger, vil være en nyttig indikator for EU, som derved kan arbejde som en paraplyorganisation for at fremme strategier, udvikle relevante støtteprogrammer og lede samordningen af politikkerne via videnskabelige, regionale eller lokale netværk og partnerskaber,
- O. der henviser til, at en af de vigtigste faktorer i bekæmpelsen af konsekvenserne af klimaændringerne er at øge og forbedre bevidstgørelsen af såvel fagfolk som offentligheden med hensyn til tilpasningsforanstaltninger,
- P. der henviser til, at det er indlysende, at klimaændringer hæmmer fremskridt og er en trussel mod en positiv udvikling i Europa, men at de i langt højere grad indvirker på udviklingslandene; der henviser til, at spørgsmålet om finansiering af tilpasningsforanstaltninger skal tages op til yderligere overvejelse både inden for EU og i forbindelse med støtte til udviklingslande,

- Q. der henviser til, at tilpasning til klimaændringer ifølge mainstreamingprincippet skal indgå i beslutningsprocessen omkring spørgsmål om, hvorledes og hvor der skal investeres; der henviser til, at drøftelser som led i denne beslutningsproces skal inddrage lokale og regionale interessenter på lige fod med beslutningstagere,
- R. der henviser til, at grønbogen hverken specifikt anerkender de geografiske, klimatiske og udviklingsmæssige undtagelser for EU's yderste randområder, hvis sårbare punkter sandsynligvis vil være anderledes end på det europæiske kontinent, eller specifikt undersøger klimaforholdene i byområder eller tæt befolkede områder i Europa,
- S. der henviser til, at klimaændringerne sandsynligvis vil få konsekvenser for de områder, der grundet deres topografiske karakteristika er særlig afhængige af naturens dynamik (f.eks. gletscher- og bjergområder), hvilket sætter den lokale økonomi, kultur og befolkning som helhed under stort pres og medfører tilpasningsomkostninger, samtidig med at det eventuelt vil øge de regionale uligheder yderligere,
- T. der henviser til, at det sydlige Europa og Middelhavsområdet, som er to af de mest sårbare områder i Europa, allerede nu har problemer med knappe vandressourcer, tørke og skovbrande,
- U. der henviser til, at vellykkede tilpasningsstrategier til imødegåelse af uundgåelige klimaændringer kræver støtte til uddannelse og kommunikation gennem massemediernes deltagelse samt inddragelse af befolkningen i miljømæssige spørgsmål,
- V. der henviser til, at Verdenssundhedsorganisationen anslår, at 60.000 dødsfald om året allerede skyldes klimarelaterede naturkatastrofer; der henviser til, at IPCC's rapport understreger klimaændringernes indvirkning på folkesundheden; der henviser til, at der er alvorlig bekymring over udbredelsen af tropiske sygdomme og deres smittebærere til tempererede områder; der henviser til, at de sundhedsfaciliteter, som er målrettet mod de mest sårbare dele af samfundet, som en særlig konsekvens af dette sandsynligvis vil være dem, der i højest grad skal tilpasses til klimaændringerne,
- W. der henviser til, at klimaændringerne vil gøre endnu større skade på allerede sårbare og truede økosystemer, og at de vil have indflydelse på den europæiske biodiversitet; der henviser til, at sådanne skader mest vil føles indirekte gennem en nedbrydning af økosystemer, som er grundlæggende for menneskers velbefindende; der henviser til, at beskyttelsen af økosystemerne derfor bør udgøre grundlaget for en tilpasningsstrategi i EU,
1. hilser Kommissionens grønbog og høringen af de berørte parter velkommen;
 2. understreger betydningen af tætte indbyrdes forbindelser mellem tilpasnings- og afbødningsforanstaltninger med henblik på at bruge synergien til begrænsning af følgerne af klimaændringerne; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorledes man afvejer de to foranstaltningsformer for at opnå en gensidig forbedring af deres effektivitet med henblik på at udvikle en klar samlet strategi;
 3. erkender, at selv om spørgsmålene i Kommissionens grønbog er opdelt efter sektorer, er mange af disse sektorer stærkt afhængige af hinanden; mener, at indvirkninger og

beslutninger om tilpasningsforanstaltninger inden for én sektor ofte vil få konsekvenser for andre sektorer, og anmoder derfor Kommissionen om at tage hensyn til disse gensidige påvirkninger i forbindelse med gennemførelse af tilpasningsforanstaltninger;

4. understreger behovet for en yderligere videnskabelig bearbejdning og yderligere videnskabelige undersøgelser af en risikobaseret fremgangsmåde for bedre at kunne analysere, forstå og forudsige de menneskelige og sociale følger af klimaændringer i forhold til EU's mål om at begrænse den globale opvarmning til 2° C og omfanget af den nødvendige lokale eller regionale tilpasning;
5. anmoder Kommissionen om at gennemføre en undersøgelse af økonomien i forbindelse med tilpasning for at kunne afveje omkostningerne til og udbyttet af tilpasning samt fremme og foregribe økonomiske tiltag; understreger betydningen af at anvende en sektorbestemt bottom-up-strategi, som tager højde for forskellene i Europas naturtyper såsom bjergområder og øer; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en oversigt over ændringer i beskæftigelsen inden for både sektorer i vækst og sektorer i tilbagegang;
6. opfordrer Kommissionen til at koordinere og støtte den videnskabelige udarbejdelse af en fælleseuropæisk database over sårbarheder for at forstå, hvorledes forskellige samfundsgrupper samt såvel den europæiske som medlemsstaternes kulturarv vil blive berørt, og hvordan de forskellige samfund eventuelt vil reagere på følgerne af klimaændringer fremover; mener, at der også bør oprettes databaser, der indeholder andre vigtige oplysninger om tilpasningsaktiviteter og -politikker (f.eks. indekser, politikker, målinger osv.);
7. opfordrer Kommissionen til at koordinere netværkene til overvågning af allerede foreliggende miljødata og om nødvendigt kombinere dem med nye infrastrukturer med henblik på at etablere databaser med ensartede målinger, der er egnede som udgangspunkt for opstilling af modeller, som gør det muligt at vurdere, hvilke indgreb der er mest presserende på europæisk, regionalt og lokalt plan;
8. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorledes man yderligere kan udvikle og støtte et paneuropæisk netværk, der omfatter universiteter, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundets organisationer, operationelle organisationer og specielt de nationale vejrtjenester, der sidder inde med omfattende data, samt lokale eller regionale beslutningstagere, for at fremme tværsektorielle partnerskaber om tilpasning med henblik på at udveksle viden og strategier, samt for at udvikle redskaber til måling af værdien af vedtagne foranstaltninger og formidle eller udbrede videnskabelige resultater og scenarier til offentligheden vedrørende den nødvendige tilpasning til klimaændringer;
9. mener, at det for at gøre forskningen i konsekvenserne af klimaændringerne mere effektiv er vigtigt at koordinere den forskningsaktivitet, der finder sted under det syvende rammeprogram, med den tilsvarende forskning på nationalt plan (især hvad angår programmerne for jordobservation fra rummet);
10. mener, at EU er nødt til at gøre en stor indsats for at fremme den teknologiske udvikling på tilpasningsområdet for at styrke den europæiske økonomi og overføre sådanne teknologier til udviklingslandene; mener, at udvikling af effektive, sikre og billige teknologier er en vigtig metode til at fremme tilpasningen til klimaændringerne, og at den

næste partskonference/det næste partsmøde (COP 14) i Poznan bør fokusere på dette spørgsmål;

11. anmoder Kommissionen om at integrere tilpasningsaspektet i eksisterende og kommende lovgivning, strategier og finansieringsprojekter med indvirkning på den fysiske planlægning for at begrænse klimaændringernes indvirkning; opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende analyse af eksisterende finansielle instrumenter og deres anvendelse til tilpasningsforanstaltninger i forbindelse med klimaændringer inden for rammerne af deres oprindelige anvendelsesområde samt til at angive, hvor supplerende finansiering vil være nødvendig;
12. opfordrer indtrængende Rådet til hurtigst muligt at træffe en afgørelse om den foreslåede forordning om Den Europæiske Solidaritetsfond under henvisning til, at Parlamentet allerede i maj 2006 vedtog sin holdning hertil; mener, at den nye forordning, der sammen med andre foranstaltninger sænker tærsklerne for mobilisering af Den Europæiske Solidaritetsfond, vil gøre det muligt at rette op på skader forårsaget af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer på en mere effektiv og fleksibel måde og i rette tid; insisterer på, at et sådant finansielt instrument har stor betydning, navnlig eftersom man forventer, at der vil ske flere naturkatastrofer i fremtiden som følge af bl.a. klimaændringer;
13. beklager, at Kommissionen ikke har overvejet en reallokering eller omfordeling af eksisterende midler under de nuværende finansielle overslag; opfordrer Kommissionen til at overveje at integrere finansielle tilpasningsforanstaltninger i de kommende langsigtede finansielle overslag for regionalpolitikken og strukturfondene samt til at foreslå, at der tildeles yderligere midler til at finde innovative løsninger til imødegåelse af klimaændringer;
14. påpeger, at der i de strategiske retningslinjer for EU's samhørighedspolitik udtrykkeligt gøres opmærksom på behovet for at styrke synergien mellem miljø og vækst; oplyser, at de regionalpolitiske programmer anvendes til at investere i infrastruktur på områderne vand, affald, luft, biodiversitet, fremme af fysisk planlægning samt offentlig transport; understreger, at programmerne bidrager til at opfylde de klimamæssige forpligtelser og fremmer risikoforebyggelsesforanstaltninger gennem innovative offentlige forvaltningspolitikker, herunder bl.a. forebyggende overvågning; henviser endvidere til, at Kommissionen og medlemsstaterne er nødt til at forbedre samordningen af civilbeskyttelses- og beredskabsplanlægningen; henviser i denne henseende til arbejdet vedrørende FN's internationale strategi for katastrofebegrænsning;
15. understreger behovet for, at medlemsstaterne bruger midler til udvikling af landdistrikterne for at fremme tilpasningen til klimaændringerne i land- og skovbrug; understreger, at hensigtsmæssige kriseforebyggelses- og risikostyringsforanstaltninger er nødvendige, både på fællesskabsplan og på nationalt og regionalt plan, da antallet af kriser uden tvivl vil stige i fremtiden, og at der i den forbindelse navnlig skal ske en systematisk jordforvaltningsindsats med henblik på at sikre en mere langvarig vandbinding og færre skovbrande; mener, at risikostyring bør gøres til en integrerende og eksplicit del af EU's samhørighedspolitik;

16. fremhæver anvendelse af subsidiaritetsprincippet som den mest lovende tilgang med hensyn til at takle konsekvenserne af klimaændringerne gennem konkrete tilpasningsforanstaltninger, eftersom de regionale og lokale instanser i Europa i højere grad vil være i stand til at finde politiske svar som følge af deres erfaringer, men understreger nødvendigheden af, at kohærensens kontrolleres på EU-plan;
17. understreger den centrale rolle, som de lokale samfund spiller i bekæmpelsen af klimaændringerne, og opfordrer derfor til gennemførelse af integrerede og bæredygtige strategier for by- og regionaludvikling og udvikling af landdistrikterne under fuld hensyntagen til afbødnings- og tilpasningsforanstaltningerne, og opfordrer til gennemførelse af videnskabelige undersøgelser med henblik på at analysere, hvilke infrastrukturtyper der kan medvirke til at takle klimaændringerne;
18. kræver tættere samarbejde og udveksling af bedste praksis med og mellem regionale og lokale myndigheder i forbindelse med opførelse af bygninger og anlæg og oprettelse af tjenester for at opnå CO₂-neutralitet inden for deres respektive områder, f.eks. gennem fjernvarmesystemer, forbedrede genanvendelsestjenester, integreret offentlig transport, energi- og vandeffektive bygninger, øget produktion og anvendelse af alternativ energi og bedre oplysning af offentligheden om energiforbrug;
19. understreger, at landbrugssektoren er en af de sektorer, der er mest sårbar over for klimaændringer, men at den samtidig er blevet beskyldt for at have forårsaget skade på miljøet; mener, at tilpasningsforanstaltninger i denne sektor bør sigte på at mindske sektorens sårbarhed og øge såvel dens miljømæssige som dens økonomiske bæredygtighed;
20. understreger, at en gradvis tilpasning af landbrugssektoren til de nye behov i tilknytning til klimaændringerne bør behandles inden for rammerne af "sundhedstjekket", i hvilken forbindelse det blandt andet bør overvejes at udvide det nuværende system med miljøkobling (krydsoverensstemmelse) og at styrke moduleringsmekanismen;
21. fremhæver, at landbrugssektoren kan tilpasse sig klimaændringerne og begrænse virkningerne heraf ved at gennemføre lovgivning, der styrker bæredygtigheden og fremmer nye metoder til anvendelse og forvaltning af vandressourcerne og andre naturlige ressourcer;
22. fastslår, at det er vigtigt, at medlemsstaterne og Kommissionen identificerer den transportinfrastruktur, som kunne blive mest påvirket af de ændrede klimaforhold, og som kræver en ekstra indsats og yderligere investeringer, hvis en vedvarende og sikker drift skal opretholdes;
23. glæder sig over det vigtige resultat af den tredje partskonference (MOP 3), der blev afholdt på Bali, nemlig beslutningen om at gøre tilpasningsfonden operationel og dermed samle konkrete tilpasningsprojekter med finansielle midler, der er opnået ved at lægge en afgift på CDM-projekter (projekter vedrørende mekanismen for bæredygtig udvikling) i udviklingslande, der har underskrevet Kyoto-protokollen; understreger, at denne banebrydende beslutning om at finansiere tilpasningsforanstaltninger i udviklingslandene uafhængigt af donorer blev truffet inden vedtagelsen af Bali-handlingsplanen;

24. understreger behovet for at sikre, at alle byggetilladelser og al byplanlægning som led i en miljøkonsekvensvurdering tager hensyn til forskellige tilpasningsscenarier for at undgå investeringer i inkompatibel infrastruktur; påpeger, at det i mange tilfælde ville være mere hensigtsmæssigt at undlade at udvikle sårbare områder eller at bringe allerede udviklede områder tilbage til deres naturlige tilstand end at opbygge et forsvar for at forberede sig på klimaændringernes skadelige følger;
25. mener, at det er tvingende nødvendigt at samarbejde om at støtte de fattigste områder i Europa og udviklingslandene, eftersom disse områder sandsynligvis vil blive hårdest ramt af klimaændringer og have den mindste kapacitet til at håndtere konsekvenserne heraf; beklager, at grønbogen ikke i tilstrækkelig grad behandler behovet for et samarbejde om tilpasning mellem EU og udviklingslandene; påpeger navnlig behovet for teknologioverførsel sammen med kapacitetsopbygning; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens initiativ til at oprette en global klimaændringsalliance, men understreger, at det på nuværende tidspunkt i høj grad mangler ressourcer;
26. anerkender eksistensen af en forbindelse mellem udviklingsmål og såvel afbødning af som tilpasning til klimaændringerne; fremhæver, at klimaændringer skal integreres i alt EU-udviklingssamarbejde, herunder nuværende partnerskabsprogrammer såsom Euromed-dialogen og energipartnerskabet mellem EU og Afrika; fremhæver endvidere den store betydning af at styrke partnerskaberne med udviklingslandene med henblik på at øge indsatsen for at undgå afskovning, hvilket vil fremme både afbødning og tilpasning;
27. minder om, at klimaændringerne kan fremskynde en formindsket adgang til naturressourcerne; opfordrer Kommissionen til at overveje at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på tilpasning til nye udfordringer i forbindelse med sikring af fødevarer- og energiforsyning;
28. opfordrer Kommissionen til såvel på europæisk plan som i en international sammenhæng at undersøge, hvorledes de nødvendige tilpasninger til klimaændringerne kan inkluderes i udviklingsplaner og budgetforhandlinger; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan sådanne foranstaltninger kan anvendes på sektorbestemte politikker med henblik på at styre offentlig og privat finansiering og investeringer; fremhæver, at denne tilgang skal dække områder som forskning, mainstreaming, bevidstgørelse, information, samarbejde og overvågning i klar overensstemmelse med kriterier, hvis overholdelse regelmæssigt kontrolleres for at retfærdiggøre yderligere støtte; den europæiske lovgiver holdes orienteret herom;
29. understreger betydningen af et øget behov for en rationel anvendelse af vandressourcerne i form af styring af efterspørgslen efter vand, eftersom vand bliver en knap ressource; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage integrerede foranstaltninger for at sikre tilgængelighed, anvendelse og bevaring af vand og fremme innovative teknologier og praksisser, herunder pilotprojekter, som skal bidrage til at begrænse risikoen for tørke eller oversvømmelser; anerkender i den forbindelse betydningen af en økosystembaseret tilgang for at forebygge og afbøde virkningerne af jorderosion, oversvømmelse, ørkendannelse, stigende vandstand og invasive fremmede arter samt forbedre modstandsdygtigheden over for skovbrande;

30. anerkender, at klimaændringerne bidrager til en global forøgelse af sygdom og for tidlig død, da de især påvirker de mest sårbare befolkningsgrupper; opfordrer medlemsstaterne til at overveje foranstaltninger til styrkelse af sundhedssystemernes kapacitet for at sikre en tilpasning til klimaændringernes skadelige virkninger; opfordrer Kommissionen til at oprette et system på EU-plan til kontrol og overvågning af klimaændringernes indvirkning på sundheden; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de trusler, som klimaændringerne udgør mod menneskers sundhed, er et centralt punkt i EU's tilpasnings- og afbødningspolitikker;
31. understreger behovet for en differentieret klima- og udviklingsmæssig tilgang for områder og regioner, som er særlig sårbare over for klimaændringer, såsom bjerg- eller kystområder, øer eller eksempelvis EU's syv mest fjerntliggende regioner, som grundet deres topografiske kendetegn og strukturelle svagheder er særlig sårbare over for naturbegivenheders dynamik; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at udvide listen over de mest sårbare områder og samarbejde med eksisterende regionale initiativer såsom Alpekonventionen og Karpaterkonventionen for at gøre bedst mulig brug af allerede eksisterende viden, som er opnået gennem disse initiativer;
32. opfordrer Kommissionen til at overveje den vigtige rolle, som sunde økosystemer kan spille i forbindelse med tilpasningspolitikken; understreger, at den nuværende EU-lovgivning (dvs. fugledirektivet¹ og habitatdirektivet², Natura 2000 og vandrammedirektivet³) kan bidrage til at tackle problemet i Europa; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give gennemførelsen af disse politikker højeste prioritet for dermed at sikre en hurtig og effektiv tilpasning til klimaændringerne;
33. glæder sig over Kommissionens initiativ til at oprette en europæisk rådgivergruppe for klimatilpasning og understreger behovet for, at denne ekspertgruppe skaber mulighed for at gennemføre sammenhængende tværsektorielle strategier på EU-plan og forbedre de politiske rammer, der kan tilskynde til investering i aktiviteter vedrørende tilpasning til og afbødning af klimaændringerne;
34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen som Parlamentets bidrag til Kommissionens høring af de berørte parter om grønbogen.

¹ Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s.1).

² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s.7.).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s.1).